

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. května 2025 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Moniky Zubkové a soudců JUDr. Jana Kotuly a Mgr. Adama Faltera v trestní věci **obžalovaného Xxx, narozeného xxx, odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně** proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 4. 4. 2025, č. j. 20 T 28/2025-1638, ve znění opravného usnesení ze dne 15. 4. 2025, č. j. 20 T 28/2025-1651, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu se z podnětu odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně **zrušuje** napadený rozsudek ve výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému xxx a podle § 259 odstavec 3, odstavec 4 trestního řádu se **obžalovaný**

Xxx, narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, bez zaměstnání, nyní ve výkonu vazby ve Vazební věznici v Ostravě,

nově odsuzuje

podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný xxx uznán vinným zvláště závažným zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b), písmeno c) trestního zákoníku (pod body 1 a 3 výroku o vině), jehož se měl dopustit tím, že

1. obžalovaný xxx a obžalovaný xxx společně

v přesně nezjištěných dnech v období od nejméně 1. 12. 2023 do 17. 6. 2024, v xxx, okres xxx, případně na dalších nezjištěných místech, po předchozí vzájemné domluvě, poté, co obviněný xxx jednak v nejméně šesti případech zakoupil v xxx a ve xxx od neustanovené osoby polské národnosti prekurzory k výrobě pervitinu ve formě léčiv s obsahem pseudoefedrinu různých značek, které nejméně ve třech případech z části spolufinancoval obviněný xxx, a jednak v přesně nezjištěném počtu případech nakoupil v xxx a v xxx další chemikálie potřebné k výrobě pervitinu, konkrétně jód, kyselinu fosforečnou, kyselinu solnou a toluen,

následně obviněný xxx a obviněný xxx společně v nejméně třech případech za pomoci výše zakoupených výše uvedených prekurzorů, chemikálií a laboratorního skla, v obci xxx na ulici xxx č. p. xxx v bytě obviněného xxx, nejprve rozebrali prášky v elektrickém mixéru a následně připravili a odpařili směs s obsahem pseudoefedrinu, tuto směs poté vzali a společně odnesli vždy v nočních hodinách do odvodňovací roury nacházející se pod silnicí č. I/58 v katastrálním území obce xxx (GPS: xxx), kde z důvodu silného zápachu prováděli chemickou reakci potřebnou pro výrobu pervitinu tzv. českou cestou, následně se vrátili zpět do bytu obviněného xxx, kde provedli závěrečnou fázi výroby pervitinu, kterého při každém ze tří varů vyrobili nejméně 40 gramů, tedy celkově vyrobili nejméně 120 gramů pervitinu, který si následně rozdělili rovným dílem,

příčemž metamfetamin (pervitin), je psychotropní látkou uvedenou v seznamu č. 5 - psychotropní látky, v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek v souladu se zák. č. 167/1998 Sb., pseudoefedrin (resp. efedrin) je uveden v Kategorii I, Přílohy I, Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog a v Kategorii I, Přílohy I, Nařízení Rady (ES) č. 111/2005, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog a červený fosfor je látka uvedená v podkategorii 2 A kategorie 2 přílohy I nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog a v kategorii 2 přílohy nařízení Rady (ES) č. 111/2005, a oba obvinění takto činili s vědomím, že se o takové látky jedná,

3. obžalovaný xxx sám

v přesně nezjištěných dnech v období od 1. 12. 2023 do 17. 6. 2024 v xxx, okres xxx, na ulici xxx, v místě jeho bydliště, případně na dalších nezjištěných místech, nejméně ve dvou případech za pomoci předem obstaraných prekurzorů, chemikálií a laboratorního skla potřebných k výrobě pervitinu, neoprávněně vyrobil tzv. českou cestou nejméně 130 gramů pervitinu, který z části užil pro svou vlastní spotřebu a z části jej distribuoval mezi koncové uživatele návykových látek, a to konkrétně:

- a) xxx nejméně v jednom případě prodal 0,5 gramu pervitinu za cenu 700 Kč,
- b) xxx nejméně dvou případech prodal za nezjištěnou cenu nebo vyměnil za jiné věci celkem 2 gramy pervitinu,

příčemž metamfetamin (pervitin), je psychotropní látkou uvedenou v seznamu č. 5 - psychotropní látky, v příloze č. 5 Nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek v souladu se zák. č. 167/1998 Sb., a takto činil s vědomím, že se o takovou látku jedná,

a obviněný xxx se jednání uvedeného v bodech ad 1) a 3) dopustil i přes to, že rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 15. 5. 2014, spisové značky 20 T 268/2013, který nabyl právní moci dne 15. 5. 2014, byl odsouzen pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, se stanovením zkušební doby v trvání 60 měsíců a vyslovením dohledu, přičemž dne 18. 7. 2017 mu byl nařízen výkon trestu odnětí svobody nepodmíněně a tento trest vykonal dne 5. 10. 2023.

2. Za uvedený zvlášť závažný zločin byl obžalovaný xxx odsouzen podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
3. Napadeným rozsudkem bylo dále rozhodnuto o vině dalších šesti obžalovaných, ve vztahu k nimž již rozsudek nabyl právní moci.
4. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal odvolání státní zástupe Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně, které zaměřil proti výroku o trestu v neprospěch obžalovaného xxx.
5. Státní zástupce v rámci odvolání namítl, že uložený trest je nepřiměřeně mírný a s vyhodnocením relevantních okolností okresním soudem se nelze ztotožnit. Zdůraznil, že obžalovaný je osobou opakovaně soudně trestanou, v popisu rejstříku trestů má dosud 12 záznamů pro různorodou trestnou činnost, pro kterou mu byly opakovaně ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody, případně přeměňovány tresty alternativní, z nichž poslední vykonal teprve 5. 10. 2023. Jeho jednání je speciální recidivou, když byl pro drogovou trestnou činnost v minulosti již třikrát odsouzen. V posledním případě pro zvlášť závažný zločin podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 let. Obžalovaný je nyní trestán pro jednání, kdy sám či ve spolupráci se spoluobžalovaným xxx vyrobil nejméně 250 gramů pervitinu, tedy značné množství. V projednávané věci je jedinou polehčující okolností prohlášení viny obžalovaného a tato by neměla být přeceňována i s ohledem na celkový důkazní stav věci. Nelze se ani ztotožnit s tím, že obžalovaný od samotného počátku trestního řízení spolupracoval, neboť se k vytýkanému jednání doznal až v rámci svého třetího výsledku přibližně po 6 měsících po zadržení a poté, co byl usvědčen doplněnou výpovědí spoluobžalovaného xxx. Dohoda o vině a trestu přitom nebyla uzavřena z důvodu neakceptace návrhu trestu ze strany obžalovaného, který navrhoval v případě uzavření dohody trest 2 – 2,5 roku odnětí svobody nepodmíněně. Jednání obžalovaného dosahuje vysoké míry společenské škodlivosti, když se jej zčásti dopustil ve spolupachatelství s xxx, který následně vyrobený pervitin distribuoval i dalším osobám. S ohledem na vzájemný vztah a spolupráci obou obžalovaných lze reálně předpokládat, že obžalovaný xxx si byl vědom, že takto vyrobený pervitin bude dále distribuován dalším osobám. Celkovou výrobu 250 gramů pervitinu nelze považovat za prostou výrobu pro vlastní potřebu, která by měla obecně vzato společenskou škodlivost snižovat. Pokud se jedná o obhajobu obžalovaného, že si vybuodoval závislost v rámci výkonu trestu odnětí svobody, tomuto nelze přisvědčit a vůbec nelze tuto skutečnost promítat do snížení celkové výměry ukládaného trestu. Pokud obhajoba poukazovala na nepoměr uložených trestů mezi obžalovaným xxx a xxx, pak tento v podstatě odpovídá zásadě individualizace trestních sankcí, kdy obžalovanému xxx byl ukládán trest odnětí svobody podmíněně odložený v maximální možné výměře za současného stanovení dohledu a uložení výrazných majetkových trestních sankcí s tím, že dosud nebyl v přímém výkonu trestu.
6. Státní zástupce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a nově obžalovanému xxx uložil nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání nejméně 5,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou.
7. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě u veřejného zasedání setrval na již uplatněných odvolacích námitkách a závěrečném návrhu.
8. Obhájkyně obžalovaného i sám obžalovaný se u veřejného zasedání k podanému odvolání vyjádřili tak, že je navrhuji zamítnout jako nedůvodné. Zopakovali argumenty uplatněné již u nalézacího

soudu poukazující na to, že obžalovaný vyráběl drogu pro vlastní potřebu, čímž je snižována společenská škodlivost jeho jednání, v uváděných dvou případech předání drogy se nejednalo o standardní distribuci. Poukázali na skutečnost, že byl z výkonu trestu fakticky propuštěn jako závislý. Nyní již navázal spolupráci s Renarkonem a chce změnit dosavadní způsob života a vypořádat se se svou závislostí. Proto nelze pohlížet na předchozí tresty jako na neúčelné a nyní uložený trest ve výměře 4 roků je s ohledem na prohlášení viny a doznání obžalovaného dostatečný, aby splnil výchovnou funkci, a zároveň byl pro obžalovaného motivující.

9. Odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 trestního řádu), oprávněnou osobou [§ 246 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu], a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 trestního řádu), neshledal ani jiného důvodu k jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.
10. Z podnětu podaného opravného prostředku státního zástupce krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost toho oddělitelného výroku rozsudku, proti němuž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytykaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
11. V řízení, jež rozsudku předcházelo, krajský soud neshledal žádné podstatné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu. Nebylo tedy důvodu ke zrušení rozsudku podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu.
12. Obžalovaný po zákonném poučení u hlavního líčení před okresním soudem prohlásil svoji vinu s tím, že souhlasí s popisem skutku i jeho právní kvalifikací. Poté okresní soud podle § 206c trestního řádu prohlášení viny učiněné obžalovaným přijal. Výrok o vině nebyl a ani nemohl být opravným prostředkem napaden, odvolacímu přezkumu proto byl podroben toliko výrok o trestu. Krajský soud dodává, že nebyly výslovně uplatněny žádné námitky zpochybňující proces prohlášení viny či porušení práv obžalovaného, kteréžto námitky by mohly založit přezkumnou pravomoc odvolacího soudu i v rozsahu výroku o vině.
13. Pokud jde o napadený výrok o trestu, shledal krajský soud, že uložený trest je nepřiměřeně mírný co do jeho výměry.
14. Krajský soud musí konstatovat, že okresní soud sice správně zjistil rozhodné skutečnosti týkající se osoby obžalovaného, jakož i další relevantní okolnosti pro ukládání trestu, avšak s jejich vyhodnocením ze strany okresního soudu se již ztotožnit nelze.
15. Faktem tak je, že obžalovanému v projednávané věci polehčuje jeho doznání a prohlášení viny. Na druhou stranu je výraznou přitěžující okolností jak obecná, tak speciální recidiva. Obžalovaný má dosud 12 záznamů o odsouzení v rejstříku trestů, přičemž se již od velmi nízkého věku v zásadě konstantě, pokud není zrovna ve vězení, dopouští trestné činnosti. Sklon obžalovaného k protiprávnímu jednání je tedy zcela zjevný a je dosud součástí jeho způsobu života, na němž ničeho nezměnily ani opakované pobyty ve vězení. Nelze přitom pominout především poslední dvě odsouzení za drogovou trestnou činnost, z nichž jedno představuje v podobě recidivy zákonný znak skutkové podstaty spáchaného činu a není tedy formální přitěžující okolností. Důležitý je ovšem kontext sousledných odsouzení, kdy byl obžalovaný odsouzen v roce 2014 za zvlášť závažný zločin podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku (předtím vykonal nepodmíněný trest odnětí svobody za drogovou trestnou činnost dne 30. 4. 2011) a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 3 let, aby byl následně odsouzen za další zvlášť závažný zločin podle § 283 odstavec 1, odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku spáchaný ve zkušební době předchozího odsouzení a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let. Po nařízení k výkonu i výše uvedeného podmíněného trestu tak obžalovaný vykonával trest odnětí svobody v celkové velmi citelné výměře 8 let, přičemž na svobodu byl propuštěn teprve dne 5. 10.

2023. Již 1. 12. 2023, necelé dva měsíce poté, přitom počíná páchat nyní projednávanou trestnou činnost povahy speciální recidivy. Z takového chování a přístupu obžalovaného k požadavku vedení řádného života přes opakovaně vykonávané nepodmíněné tresty odnětí svobody jednoznačně vyplývá, že osoba obžalovaného je výrazněji narušena a jeho náprava je ztížena. V případě obžalovaného tak ukládaný trest plní především funkci represivní a ochrany společnosti. Okresní soud byl v projednávané věci orientován trestní sazbou 2–10 let trestu odnětí svobody podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku. Pokud v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že ukládal trest v jedné třetině této sazby, není to pravdou, neboť trest v trvání 4 let představuje pouhou jednu čtvrtinu uvedené zákonné trestní sazby a s ohledem na výše uvedené okolnosti představuje jednoznačně trest nepřiměřeně mírný. V projednávaném případě by při potenciální absenci polehčujících okolností bylo namísto ukládat již trest v druhé polovině zákonné trestní sazby, tj. 6 let a více. Právě v důsledku prohlášení viny, které jednak usnadnilo a urychlilo průběh trestního řízení před soudem, jednak značí alespoň nějakou aktuální sebereflexi obžalovaného, byť je do budoucna třeba, aby tuto promítl i do způsobu vedení svého života na svobodě, bylo možno uvažovat o trestu ještě v rozmezí první poloviny zákonné trestní sazby. Rozhodně ne však v jedné čtvrtině, jak učinil okresní soud. Prohlášení viny je totiž okolnost významná, ke které je třeba přihlížet při ukládání trestu, nikoliv však bezbřehá a zcela zastíňující ostatní relevantní okolnosti rozhodné pro ukládání trestu. Stěží pak lze přistoupit na argumentaci obhajoby ohledně nižší společenské škodlivosti jednání obžalovaného, protože si vyráběl primárně drogu pro vlastní potřebu, pokud se jedná již o třetí zvláště závažný zločin obdobného charakteru v řadě bez pozitivního vlivu delší dobu trvajících nepodmíněného trestu odnětí svobody. Všem výše uvedeným okolnostem odpovídá podle názoru krajského soudu trest odnětí svobody v trvání 5 let.

16. Krajský soud proto podle § 258 odstavec 1 písmeno e), odstavec 2 trestního řádu z podnětu odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Novém Jičíně napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému xxx a podle § 259 odstavec 3, odstavec 4 trestního řádu obžalovaného nově odsoudil za projednávaný zvláště závažný zločin podle § 283 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, protože zde nejsou dány důvody pro zařazení do přísnějšího typu věznice.
17. Odvolací soud uzavírá, že nově uložený trest ve svém důsledku splňuje zákonná kritéria vymezená v §§ 37–39 trestního zákoníku a je odpovídající z hlediska individuální i generální prevence, a především je zároveň přiměřený a spravedlivý ve vztahu ke spáchanému trestnému činu.
18. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-m) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 26. května 2025

Mgr. Monika Zubková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Adam Falter v. r.